

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

Secunda Maledictio est tristitia & horror quidam, præcipitans eum in desperationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

II.
Punctum,

bus animam suam exspuit. Portio hæc est à Deo assignata iis peccatoribus, qui in peccato pervicaces, fraudulenta dulcedine prosperitatis vitiosæ fascinari se permittunt, in continua Dei oblivione vitam transigunt. *Con-*

Amos. 8. 10.

vertam, minatur Deus per Prophetam Amos, *festivitates vestras in luctum, & omnia cantica vestra in planctum, ... & ponam novissima quasi diem amarum.* Per Jeremiam pariter intentat minas, quod peccatorem moribundum invisere, eique propinare velit calicem furoris sui ebibendum us-

Jerem. 25. 15.

que ad fecem: *Sume calicem vini furoris hujus de manu meâ.*

Tristitia hæc peccatoris in extremis constituti in duabus potissimum rebus consistit. Primò in visione multitudinis hostium innumeræ contra se in armis. Secundò in derelictione generali & universali, in qua se deprehendit. Tempus non suppetit, ut diutiùs me hîc detineam. Amos Propheta elegantem angustia istius paucis verbis affert expressionem, inducendo hominem per viam, quâ truculentus occurrit leo, incedentem; qui mox reversus, frustra tamen aliud inquit iter, utpote à bestiis æquè furiosis obsessum: *Quomodo si fugiat vir à facie leonis & occurrat ei ursus: & ingrediatur domum, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eum coluber.* Mors ex uno latere leonis instar premit peccatorum istum, exacerbata & irritata contra ipsum, inquit Job, omnia illius bona tam corporis quàm fortunæ abligurit.

Amos. 5. 19.

Ex alio latere justitia imminet Divina instar crudelis ursæ, cui catuli abstracti, inquirens & insequens rapto-rem ad eum perdendum, suoque aeterno furori in victimam implacabilem immolandum. Eodem temporis momento propria item conscientia miserum rodit &

confu-

consumit uti vipera, ob oculos ponendo infinitum prope numerum enormium ab ipso patratum scelerum. O malorum omnium extremum! ô malum sine ullius solatii levamine! quod nullam consolationem nec in cœlo nec in terra, nec in natura, nec in gratia, nec apud Deum nec apud homines reperire potest! O mors peccatoris, quid de te enunciabo, nisi quod mala tua transcendant omnes meos conceptus, desint mihi verba ad explicandam infelicitatem tuam! Vide jam qualem fortiantur terminum dies isti in hoc mundo fortunati, vide quod se extendant confinia falsæ prosperitatis sæculi.

O Domine, exclamat Jeremias; *Diem hominis non desideravi, tu scis!* diem, qui cum splendore crepusculi matutini oritur, nocte moritur; diem dolosæ mutabilitati obnoxium, cujus aurora tam venusta, meridies tam rutilans, vesper, adeo horribilis. O quàm longè gratiorem exambio diem Dei, qui initium orditur à vespere afflictionis & pœnitentiæ, finem sortitur felicissimum in lumine vitæ æternæ. Jerem. 17.16.

An cogitatis, peccatorem hunc moribundum, de quo hætenus nobis sermo, esse phantasma confictum vel ideam Platonis imaginariam? Minimè; eorum plures numerantur inter Christianos. Quis ergo erit iste, qui tali modo præventus, turbatus, dolore irremediabili afflictus morietur? Aperiam sincerè id sine fraude à sacris literis edoctus.

Hic peccator, qui suam de die in diem procrastinat conversionem, subitanea morte extinguetur. Patet è Divinæ veritatis oraculo: *Nè tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem, subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te.* Eccli. 5. 2.

U u 2

Hic

340 *Impius Infelix, Maledictus &c.*

Hic Veneris' alumnus, qui agrè fert, suas corripilidines, concionatorum monitis illudit, pari fortuita necis facto oecumbet. *Viro, qui corripientem dura cervice*

PROV. 29, 1. *contemnit, repentinus ei superveniet interitus.*

Omnes isti inimici Crucis, delitiis ebrii, pœnitentiam fugientes, qui vivere quærunt in mundanis voluptatibus, suffocabuntur in aquis amaritudinis. Deus est, qui hanc veritatem sua roborat autoritate: *Ponam novissima vestra, quasi diem amarum & plenum absynthii.* Corda illa obstinata & indurata infelici dies suæ vitæ claudent catastrophe. *Cor durum habebit malè in novissimo.* Vel ut Syriacus vertit: *cor durum, malus fiet finis ejus.*

Ah fratres mei, vos contestor, hæc itaque animo pensate; evitate istam Dei maledictionem, præparate vos ad mortem, ut ea vobis sit transibus, quo rectâ pertingatis ad gloriosam in cœlis æternitatem. *Amen.*

IMPIUS